

Få mål på Söder.

Rannsaking med flickan som brände upp pengarna.

Värtingets femte sammanträde med Södra häradsrätten, vilket hölls i går, blev det kortaste som hållits på länge. Handläggningen började som vanligt kl. 10 f. m. och redan vid 2-tiden på e. m. hade rätten hunnit avslutna utslagen. Uppropslistan upptog sammanträdet 22 ärenden; av dessa voro 8 åklagarens och ett rannsaking med det häktade hembiträdet som från sin arbetsgivare i Atlingbo tillgånade sig deans mjölklikvid, något över 201 kr., för att sedan i nervositet och rädsla kasta in kuvertet med de innehållande pengarna under värmeledningspannan. Rättens ordf. var t. f. domhavanden hovrättsfiskalen greve E. V. Spens och förste notarien G. Hjertén.

Knyckte mjölklikviden och — brände upp den gjorde som tidigare omtalats ett hembiträde på en gård i Atlingbo för någon vecka sedan. I går hade hon att inför södra häradsrätten svara för sitt tilltag. Hon hade förts dit från kronohäktet i Visby, där hon sedan brottets uppdragande hållits häktad. Den häktades rättegångsbiträde var advokat E. Almqvist och åklagare var t. f. landsfiskalen Paul Carlson, Klintehamn.

Den anhållna, som är född på Öland 1917, fick först redogöra för sina levnadsomständigheter. Hon hade på hösten 1934 utan sin arbetsgivares vetskap rest från sin plats i Långlot på Öland och till Gotland. Efter att ha haft plats på flera olika ställen på ön, varunder ett och annat vid olika tillfällen synes ha kommit bort genom svarendens förvällande, tog hon hösten 1937 anställning hos fru Hildur Larsson, Isums i Atlingbo, där som bekant tillgreppet av pengarna skedde. Hon hade tidigare där tillgånat sig en pyjamas (vilken nu återlämnats) samt lånat några näsdukar.

Den tråkiga historien med penningkuvertet, innehållande fru Larssons likvid från mejeriet — anledningen till häktningen — var därefter föremål för utredning. Den anhållna uppgav, att hon ej haft reda på att pengarna skulle komma då. Hon hade gått ut för att hämta in mjölkspannet en lördag vid 10-tiden. Ur väskan som hängde på detta tog hon ett smörpaket och därefter kuvertet med pengarna, 201 kr. och några öre. Hon kände att det var mynt i kuvertet och stoppade det på sig, och när husmodern undrade om det ej fanns några pengar, sade hon att hon ej tittat i väskan. Smörpaketet hade legat på spannet, påstod svar. När husmodern sagt att hon skulle ringa till mejeriet hade hon fått till svar, att det kunde hon göra.

På söndagen, alltså dagen efter, hade fru L. också ringt till mejeriet och då fått till svar att pengarna skickats dagen förut. Fjärdingsmannen underrättades då omedelbart liksom även t. f. landsfiskalen. När den anhållna hörde detta tog hon penningkuvertet, vilket hon hela tiden förvarat i förklädesflickan, och brände upp det under värmeledningspannan. På särskild fråga om hon ej öppnat kuvertet detsförinnan svarade hon bestämt nej, hon kastade in pengarna utan vidare, bedyrade hon.

— Varför brände ni upp pengarna? undrade ordf.

— Jag blev rädd att de skulle hitta dem hos mig.

— Hade ni ingen tanke på att gömma undan pengarna?

— Nej, jag blev så nervös och rädd.

Vid förhör av fjärdingsmannen hade svar, förklarar sig sakna all kännedom om pengarna, och det var först efter ihållande förhör inför t. f. landsfiskalen som hon fann för gott att erkänna.

Från målsägaresidan fördes ingen talan om återbetalningskyldighet. Den häktades rättegångsbiträde framhöll, att det varit en osedvanligt stark frestelse när svar, fått fatt i penningkuvertet som låg i en väska vid allmänna landsvägen, där så lätt vem som helst kunnat tillägna sig det och misstänkarna således främlidas henne. Han framhöll vidare, att brottet tycks vara ett utslag av ungdomlig obetänksamhet. Denna obetänksamhet styrkes ytterligare genom att pengarna bränts upp. Han hemställde för den skull om utdomande av så mildt straff som möjligt och ville förorda villkorlig dom. Södan hade också av förundersökaren tillstyrkt.

Efter överläggning meddelade rätten att utslag i målet kommer att ävkunnas den 30 maj; detsförinnan skall vissa uppgifter inhämtas från polismyndigheter på Öland. Rätten förordnade därjämte att den häktade skulle försättas på fri fot.

Kommer Koggen att försäljas? Vid sammanträdet i går behandlades änyo den sedan en tid tillbaka aktuella frågan om försäljning av den utanför Rone belägna holmen Koggen. Vid förra sammanträdet framkom som bekant förslag om att de nuvarande delägarna skulle bilda ett jaktvårdsområde, vilket skulle omfatta i första hand nämnda holme, men det uttalades även då önskvärdheten av att Ytterholmen kom inom detta område såsom varande även den ett omtyckt tillhåll för grågäsen. I går meddelade advokat G. Kjällman, att tanken på bildandet av ett jaktvårdsområde vad beträffar Koggen hos dess huvuddelägare ej vunnit anslutning; inställningen till förslaget var från detta håll nekande. Nämndeman Axel Wahlby, Rone i Rone, vilken tillsammans med landstingsman Joh. Ahlsten insågsur 1/12 av holmen, vidhöll bestämt sina förut framförda synpunkter och bestred försäljning i varje fall av denna lott, som var att hänföra till särskild lägenhet med särskilt jordregister, vilken sålunda, enligt hr Wahlbys mening, ej kunde säljas enligt samäganderättslagen. Han kunde fortfarande ej förstå skälen för att Koggen skulle säljas.

Utslag i den säregna rättstveiten kommer, enligt rättens beslut, att meddelas vid nästa sammanträde, därest läge hinder ej möter. Vid eventuellt beslut om försäljning föreslogs advokat Kjällman till god man.

Statpolisens razzia hade denna gång resultatet i att fyra bilförare sköt fast, för att de färdats med bristfälliga fordon, huvudsakligen var det bromsarna som ej fungerat tillfredsställande. Samtliga erkändes och dömdes till dagsböter varierande mellan 10 å 1. 50 och 15 å 2 kr.

Brott mot pastörberingsförordningen kostade en mejerist, som ett par gånger förut varit för käll., 20 kr. i böter.

En fyllerist dömdes till 15 kr. böter.

För utevaro dömdes tvorne personer att böta vardera en tim, varjämte de vid vite av 25 kr. skola inställa sig vid sammanträdet den 30 maj.